

HUYGEN, Lode (Mopertingen 25 januari 1911 – Tongeren 4 juni 1948).

Volgde de lessen aan het Sint-Jan-Berchmanscollege te Genk en behaalde daarna door zelfstudie het diploma boekhouden en handelsrecht.

In het begin van de bezetting was Huygen gouwsecretaris van het **Algemeen Vlaamsch Nationaal Jeugdverbond** (AVNJ). Op 1 augustus 1940 trad hij toe tot de **Zwarte Brigade**, de militie van het VNV die in mei 1941 werd omgevormd tot de **Dietsche Militie – Zwarte Brigade**. Hij kwam er al snel in de leiding. In 1944 was hij gouwcommandant, de hoogste VNV-militieofficier in Limburg. Hij werd in juni 1944 ook nog benoemd tot VNV-arrondissementsleider voor Limburg-Zuid, in vervanging van de door het verzet vermoorde **Antoon Ariën**. Vanuit zijn functies was Huyghen een onmiddellijke medewerker van **Theo Brouns**, de Limburgse gowleider van het VNV. Zo werd hij betrokken bij de gewapende acties tegen het verzet in Limburg die een antwoord waren op de tientallen moorden van de kant van het verzet waar vooral VNV'ers het slachtoffer van waren. Huygen coördineerde de acties van de Dietsche Militie-Politie, gewapende VNV-militieleden die deel uitmaakten van de Hilfsfeldgendarmeerie. Hij werkte samen met Duitse politiediensten en met de Sicherheitsdienst (SD). Tij-

dens politieacties in augustus 1944 werden 8 mensen gedood en vele tientallen gearresteerd en weggevoerd naar Duitsland. Slechts een klein deel waren leden van het verzet. Bij de bevrijding vluchtte Huygen naar Duitsland. Hij werd er opgespoord en in september 1945 naar Beverlo gevoerd, vanwaar hij naar de gevangenis van Tongeren werd overgebracht. Hij werd door krijgsraad en krijgshof ter dood veroordeeld en op 4 juni 1948 gefusilleerd.

LITERATUUR: J. Bouveroux, *Terreur in oorlogstijd. Het Limburgse drama*, 1984.

BRUNO DE WEVER